

Název: Kytice a Máj

Autor: Karel Jaromír Erben a Karel Hynek Mácha

Nakladatelství: Levné knihy Rok vydání: 2006

Učební osnovy
R. 1. A

Z knihy, kterou jsem našla doma v knihovně jsem přečetla pro mě tu zajímavější část a to Kytici – sbírku skvělých balad svázaných jako květí, co vyrostlo na louce.

Některé balady jsem už znala a to díky zfilmované verzi Kytice. Nejvíce mě zaujal Zlatý kolovrat, protože se v něm odehrává příběh, který je sic trochu krvavý a drastický, ale jako jeden z mála končí dobře.

Tenhle příběh se mi ani až tolik nelíbí díky šťastnému konci, ale spíš díky tomu, že se někdo pokouší kruté zabité dívce pomoci a na zlou sestru a matku poslat zkázu velice podobnou té, jako zažila právě nevinná dívka.

Nevěřím, že si byly nevlastní sestry tak podobné, že je princ nerozeznal.

Líbí se mi styl psaní, kterým Erben píše, protože píše starší češtinou a občas musím odstavec přečíst několikrát, abych správně pochopila, oč tam vlastně jde. Verše jsou krásně napsané. Rýmy se rýmují a dávají dohromady souvislý text, čímž velice oceňuji autorovu rozsáhlou slovní zásobu.

Byla tu jedna z balad, která se mi nelíbila, protože začátek mi nedával smysl a celkově byla povídka moc dlouhá. Záhořovo lože nemělo ani moc záživný příběh a jako jediná balada se mi četla až příliš pomalu.

Protože mám ráda příběhy, které končí jinak než dobře, tak se mi velice zamlouvají autorovy náměty na povídky.

Spousta jeho balad má neobvyklý děj, což překvapivě není způsobeno rychlým spádem událostí. K. J. Erben se naopak ve všech situacích rozepisuje a nenechává příběh bez patřičného popisu.

Samá bych se přiklonila k názoru, že když panna v baladě Vodník padá do vody, měla by být scéna rychlá a jako když se podlomí lávka, ale velice mě zaujalo, že tuto událost jsem

v Erbenovým slovech přečetla klidně a nezaújatě přestože jsem věděla, jak dramatické by to mělo být.

Celkovou baladu o Vodníkovi jsem znala, ale stále mne fascinuje vodník, protože na začátku balady si zpívá. Vypadá a chová se jako malé dítě, ale když chce panna jít ven z jezera, zdá se být zlý a dospělejší, přestože si myslím, že mezi těmito okamžiky uběhlý maximálně dvě léta.

Stále mě děsí v tomto příběhu matka, která v podstatě zahubí dítě své dcery. Líbí se mi, že Vodník má otevřený konec a všichni si můžeme domyslet, co se dělo potom.

V baladě Svatební košile, která patří mezi mé nejoblíbenější, se mi líbí dívka, která si myslí, že její milý je naživu, a přitom jde vstříc smrti. Konec se mi také zdá zajímavý a to hlavně díky verši, který poukazuje na to, jak mohla dívka skončit:

*Dobře ses, panno, radila,
na boha že jsi myslila,
a druhá zlého odbyla!
Bys byla jinak jednala,
zle bysi byla skonala:
tvé tělo bílé, spanilé,
bylo by co ty košile!*

Další povídkou, kterou bych označila za nádherně vymyšlenou a dokonce i pravdivou, je balada Poklad. Pravdivé je, že spousta lidí by udělala to samé jako hlavní postava v této baladě. Dítě by odložili a zlata si nabrali. Na konci této povídky se mi líbilo, jak si žena vzala z bídného roka bez milovaného dítěťka ponaučení a nehleděla na zlato, ale na pravou radost života.

Knihu bych doporučila všem a rozhodně patří mezi ty, které bych si přečetla podruhé. Zkrátka mě Kytice nadchla jak stylem, kterým je napsaná, ale i příběhy, ve kterých se často objevuje něco mimo naše chápání.

